

zetting laat, dan wel elke verstoring ervan te keer gaat, hetzij door straf, hetzij door herstel. Daar nu empirisch vaststaat, dat er zulke vaste verhoudingen zijn; dat deze zich aandienende verhoudingen niet uit het creatuur opkomen; dat ze veeleer haar ontstaan en bestaan aan een boven het creatuur uitgaanden wil danken; en dat deze wil de macht bezit en uitoefent, om wat uit hem voortvloeide te maintainen, zoo kan het Recht niet anders worden verstaan, dan als een door God over ons ingestelde orde, die onze verhouding tot Hem en de onderlinge verhoudingen tusschen de creaturen niet alleen, regelt, maar ze ook door straf en herstel, waar ze gekrenkt zijn, handhaaft.

§ 3. *Rechtssensatie.*

Dit alles nu zou buiten ons bewustzijn omgaan, indien in onze mentaliteit niet het geestelijk *voelen* van de tegenstelling tusschen Recht en Onrecht gegeven ware. Gelijk we een zintuig voor den smaak, voor den reuk, voor het gezicht, voor het gehoor, enz. ontvingen, zoo ook is er in onze mentaliteit een sensatie, een besef, dat reageert op het onderscheid tusschen Waarheid en Leugen, op dat tusschen Schoon of Leelijk, en op wat in Zedelijken zin weldadig of stuitend aandoet. En geheel in gelijken zin nu is er, afgescheiden van de vraag, wat zakelijk recht of onrecht is, in onze mentaliteit een geestelijk zintuig, dat reageert op de Kategorie van Recht of Onrecht. Dit is het ons aangeboren of ingeschapen besef van Recht of Onrecht, dat van alle de genoemde vier in de reactie op onze gewaarwording zich het sterkst uit. Op wat goed of slecht is, reageert veler besef soms zeer zwak, op wat waarheid of leugen is reeds veel sterker, maar 't sterkst is de reactie, zoo men voelt dat er *onrecht* plaats grijpt. Dit kan niet geduld. Hiertegen komt schier ieder vanzelf, en vaak met stormachtige geestdrift, op. Alzoo blijkt, dat we geheel afgezien van elken bepaalden inhoud van 't Recht, vatbaar zijn voor een zeer sterke *sensatie* van recht of onrecht. Deze sensatie als zoodanig is een aangeboren eigenschap van onze menscheelijke natuur. Ze is den mensch eigen, afgezien van allen inhoud en dus ook van de vraag of we gelijk hebben. Iemand, die zich volstrekt in de opvatting van zijn recht vergist, en voor onrecht aanziet, wat naar recht hem overkomt, reageert op deze valsche sensatie van on-